

opusdei.org

Лист Прелата (серпень 2016)

«Наша Матір запрошує нас боротися, щоб відповісти Богу з радістю і повною щедрістю», – каже Прелат у своєму серпневому посланні, в якому коментує одне зі справ милосердя – ставитися з терпінням до вад ближніх.

13.08.2016

Любі мої, нехай Ісус береже моїх дочок і синів!

15 серпня 2007 року Бенедикт XVI, вказуючи на вхідний антифон Святої Меси «*І знамення велике видно було на небі: жінка, одягнена в сонце, і місяць під ногами її, а на голові її вінець із дванадцяти зірок*»[1], – пояснював, що ця жінка «Марія, цілковито живе в Бозі, оточена і одягнена в сонце, що означає – в Бога (...). Це увінчання дванадцятьма зірками означає коронування дванадцятьма колінами Ізраїля, тобто всім народом Божим, усім спілкуванням святих, і під ногами має місяць – образ погібелі і смертності (...). І так, у славі, перемігши смерть, каже нам: «Ідіть, адже врешті-решт перемагає любов! Я в своєму житті сказала: «Ось я раба Господня!». Своє життя я довірила Богові та ближнім. І це життя, сповнене служіння, досягає зараз істинного життя».[2] Це звеличення Марії нагадує нам про віру святого

Хосемарії, який починаючи з 1951 року, шукаючи притулку в її заступництві, повторював: **«Cor Mariæ dulcissimum, iter paratutum»**.

Через сім днів після свята Діви Марії Цариці неба і землі літургія представляє нашу Володарку **«праворуч Христа в золоті офірськiм»**.^[3] Ці слова, сповнені змісту, однак не можуть відтворити всю велич Матері Божої. І ми дивуємося, споглядаючи п'яту славну тайну Святого Розарія, в якій **«Отець, Син і Дух Святий коронують Марію як Царицю Всесвіту. І роблять її покровителькою Ангелів, патріархів, пророків і апостолів, мучеників, сповідників, дів і всіх святих, а також усіх грішників – тебе і мене»**.^[4]

З моменту Непорочного Зачаття «*благодаті повна*» все більше й більше зростала у святості через повну віддачу себе Богові, аж поки її не було короновано Царицею Неба і землі. Цариця Неба – це наша Мати, яка запрошує нас боротися, щоб відповісти Богу з радістю та повною щедрістю. Користуймося ж її могутнім заступництвом! І дотримуймося поради нашого Отця: ***«Із синівською мужністю приєднаймося до свята Небес. – Я Матір Божу і мою Матір короную своїми слабкостями, очищеними в покаянні, тому що не маю ні дорогоцінного каміння, ні чеснот.***

– Наважся і ти!»[5]

Богородиці належить титул Учительки всіх чеснот. Яку прекрасну нагоду нам надає цей марійний місяць під час

Ювілейного року милосердя, щоб звернутися до неї, аби вона випросила у свого Сина примноження цієї чесноти в нас! Прийдемо з довірою до Пресвятої Діви, Престола Благодаті та Слави, *«ut misericordiam consequamur»* [6], щоб отримати милість і знайти благодать на своєчасну допомогу.

Евангеліє Меси Успіння Пресвятої Богородиці розповідає гарну сцену з життя Діви Марії: відвідини святої Єлизавети. **«Ці дві жінки зустрічаються, – казав Святіший Отець, – і роблять це з великою радістю: цей момент являє собою свято. Якби ж ми навчилися цьому служінню – виходити назустріч іншим людям, – як би змінився наш світ! Зустріч є ще однією ознакою християнина. Людина, яка вважає себе християнином, але не здатна вийти назустріч іншим, не є вповноті**

християнином. Як служіння, так і зустріч потребують вийти з самого себе: вийти, щоб служити, вийти, щоб зустріти, щоб обняти іншого».[7]

У переліку справ милосердя зупинімося на одній, яку Катехизм Католицької Церкви описує так: прощати та виявляти терпіння[8], терпіння як до власних обмежень, так і до тих, які нам накладаються ззовні. Прибудьмо в повній довірі до милосердя Господнього, що вміє з усіх подій виносити добро. Терпіння теж зростає, як один із найсоковитіших плодів любові до ближнього. Так виявляв святий Павло у своєму прекрасному гімні любові: *«Любов довготерпелива, любов лагідна, вона не заздрить, любов не чваниться, не надимається, не бешкетує, не шукає свого, не поривається до гніву, не задумує зла; не тішиться, коли хтось чинить кривду, радіє*

правдою; все зносить, в усе вірить, усього надіється, все перетерпить».[9]

Милосердя допомагає нам із терпінням ставитися до ближніх, також тоді, коли вони поводяться недоречно. Всі ми маємо безліч недоліків, вади характеру, і часто всупереч власній волі ми самі провокуємо суперечки, ображаючи інших: членів родини, колеґ на роботі, друзів, особливо у хвилини напруги, які можуть виникнути, наприклад, у моменти заторів на дорозі... Всі ці ситуації є нагодою, аби ми, виховуючи свій зухвалий характер, робили приємнішим життя оточуючих.

Терпіння сприяє тому, щоб ми без драматизму реагували на недоліки ближніх, не впадаючи у спокусу відкрито й безпідставно звинувачувати їх і не шукаючи виходу серед третіх осіб. Ні до чого

доброто не веде замовчування якихось недоліків інших людей з тим, аби потім висловитися про це в іронічному коментарі; або коли ми, будучи незадоволеними, поведимося з людиною холодно, припускаємося таких форм витонченого лихослів'я, які чинять зло як тому, хто оскаржує, і тому, хто є об'єктом пліток, так і тому, хто слухає. Завдяки терпінню щодо недоліків інших ми намагаємося досягти того, аби ці недоліки не обмежували вияв нашої любові до інших. Тут не йдеться про те, щоб любити людей, незважаючи на їхні вади. Мова про те, щоб любити людей з їхніми недоліками. І це благодать, яку ми можемо просити у Господа: не зосереджуватись, ані не виправдовувати нашу погану реакцію, спровоковану відмінностями, які нам не подобаються в інших, тому що кожен із нас має набагато більше

багатства, більше доброти, ніж недоліків. Саме тому, коли бачимо, що серце не відповідає, покладемо його в серце Господа: «***Cor Iesu sacratissimum et misericors, dona nobis pacem!***». І Він перетворить наше кам'яне серце в тілесне.[10]

Намагаймося виконувати зі старанністю наші обов'язки, навіть ті, які нам видаються не дуже важливими; піклуючись про незначні деталі, будемо прагнути посилити нашу терпеливість в обставинах щоденних протиріч. Докладемо більше зусиль, аби стати кращими; саме тому, давайте відповідати Господу в маленьких битвах, в яких Він нас очікує. Чому ми маємо ображатися через зіткнення з іншими людьми, адже наші характери такі відмінні й несхожі, і це є невід'ємною частиною повсякденного життя. Боротися,

перемагати себе! Саме в цьому нас чекає Господь![11]

Приймати з посмішкою тих, хто приходить до нас із похмурим виглядом або реагує роздратовано на наш щирий інтерес, – це відкриває чудову нагоду для нашого життя – дух відречення. Наш Отець часто нам казав, що посмішка може бути найкращим виявом духу покаяння. Вже у «Шляху» серед переліку умертвлень в 1930 році писав: *«і невимовлене влучне зауваження, і дотеп, обірваний на півслові, і люб'язна усмішка в бік людини, котра дратує тебе, і мовчання у відповідь на несправедливе звинувачення, і ввічливе слово нахабі чи нетактовній людині, і здатність пропускати повз увагу випадки зухвальства з боку людей, що з ними живеш, – усе це, зміцнене витривалістю, і є*

**конкретним внутрішнім
умертвінням».[12]**

Світовий День Молоді, який щойно завершився в Кракові, є ще одним приводом, щоб подякувати Богові, Святішому Отцю Франциску і багатьом людям, які щедро присвятили свій час організації. Молімося за апостольські плоди цих днів, щоб вони були щедрими й постійними, просячи про заступництво Івана Павла II, який саме в Кракові здійснив важливу частину свого служіння Церкві та світові, і саме у Ченстохові очолював Світовий День Молоді, в якому також брав участь любий дон Альваро.

Як і в попередні роки, під час урочистості Успіння Пресвятої Богородиці, ми житимемо в єдності з нашим Отцем, відновлюючи в Центрах Справи

посвячення Opus Dei
найсолодшому серцю Марії.
Розмірковуюйте над словами
святого Хосемарії і приєднуйте до
вашої молитви – як ви вже це
робите – мої наміри за Церкву,
Папу, Справу, за наших хворих
братів та сестер і за всіх, хто
переживає будь-які труднощі, щоб
вони вміли сприймати їх із
надприроднім баченням та
приєднувати до Хреста Господа,
знаходячи підтримку в надійному
заступництві Матері Божої і Нашої
Матері.

З усією любов'ю вас благословляє

Ваш Отець

+ Хав'єр

Краків, 1 серпня 2016.

---

[1] Одкр 12, 1.

[2] Бенедикт XVI. Проповідь,
15.08.2007.

[3] Misal Romano. Fiesta de Santa
María Reina. Antífina de ebintrada
(cfr. Sal 44 (43) 10).

[4] Святий Хосемарія. Святий
Розарій. П'ята славна таємниця.

[5] Святий Хосемарія. Кузня, № 285.

[6] Єв 4, 16.

[7] Папа Франциск. Проповідь у
Домі святої Марти, 31.05.2016.

[8] Катехизм Католицької Церкви,
№ 2447.

[9] 1 Кор 13, 4-7.

[10] Ез 11, 19.

[11] Святий Хосемарія. Записи
розмірковування, 24.06.1937.

[12] Святий Хосемарія. Шлях, №
173.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/list-prelata-serpen-2016/](https://opusdei.org/uk-ua/article/list-prelata-serpen-2016/)
(01.04.2026)